

[Wilhelm]

arealerne. Det finder de partier derovre helt naturligt. Jeg synes faktisk, det er interessant, at her accepterer man regler, der laver kvotering, som skal sikre, at kartoffelmarkerne opnår repræsentation, men man siger, at det er absurd at lave regler, der skal sikre, at kvinder opnår repræsentation. Så vidt jeg husker valglovens konsekvenser, er det sådan, at 21 af dette tings medlemmer sidder på hektarer og ikke på stemmer.

Lone Dybkjær (RV):

Jeg er enig med statsministeren i, at dette forslag naturligvis ikke har hele løsningen. Det gør heller ikke så meget. Bare vi kommer et lille skridt på vejen, vil vi være glade.

Det, jeg godt ville sige noget om, er faktisk ligestillingsrådet. Nu havde den radikale repræsentant i kvindekommisionen, som ligestillingsrådet jo i virkeligheden er den eneste udløber af – det må man nok sige: vi kunne nedsætte et råd, men vi kunne ikke gøre frygtelig meget andet på basis af de betænkninger – forskellige bemærkninger til nedsættelse af ligestillingsrådet. Det behøver vi ikke repetere her. Men det, vi kan sige, er: hvad sker der egentlig med ligestillingsrådets arbejde? Det er jo rigtigt, at ligestillingsrådet laver en hel del henstillinger og kommer med en hel del kommentarer om det skæve her i samfundet, men så sker der egentlig ikke så frygtelig meget andet. Derudover gør det i øvrigt opmærksom på, at det har været nødvendigt for regeringen at indhente en række dispensationer, sådan at man ikke kom i karambolage med ligestillingsloven.

Derfor synes jeg godt, at denne debat kan få mig til at spørge, om det egentlig ikke var berettiget, at vi på nuværende tidspunkt tog en samlet drøftelse af ligestillingsrådets virksomhed og de betænkninger, det er kommet med, på basis af en redegørelse fra regeringens side om, hvordan man egentlig ønsker at følge ligestillingsrådets betænkninger op. Det er jo ikke særlig skægt, at det bare laver beretninger, som viser, at det hele står galt til, og så sker der i øvrigt ikke mere.

Derfor vil jeg godt spørge statsministeren – direkte provokeret med hensyn til ligestillingsrådet, kan man sige – om statsministeren ikke kunne give et tilsagn om, at vi f. eks. til efteråret, når vi jo traditionsmæssigt har lidt bedre tid – hvis ikke vi skal indføre forskelli-

ge særlove – kunne få en redegørelse om, hvad regeringen egentlig finder man på nuværende tidspunkt kan gøre med hensyn til ligestilling, bl. a. på basis af ligestillingsrådets bemærkninger og betænkninger.

Når det er sagt, vil jeg da også godt sige, at jeg er enig med statsministeren i, at Danmark er nået temmelig langt, men det er sådan set ikke noget rigtigt svar. Det, at de andre er endnu værre end vi, gør jo ikke, at vi nødvendigvis er gode nok.

Til hr. Wilhelm vil jeg sige, at jeg tror desværre, at han har lidt ret.

Fru Mette Madsen sagde, at det var groft over for kvinderne at sige, at det var på grund af manglende interesse i grupperne, at man sender kvinder. Jeg ved ikke, om man kan gå så vidt, men jeg synes i hvert fald, at der er en tendens til, at hvis et organ mister indflydelse, så begynder kvinderne at komme ind. Det har af den grund også pint mig lidt, at det, at flere kvinder kommer ind her i folketinget, sker samtidig med, at folketingets indflydelse måske ikke mere er så stor, som den har været.

(Kort bemærkning).

Mette Madsen (V):

Jeg ved ikke, om jeg forstod hr. Wilhelm ret, men jeg synes, han sagde, at når kvinderne her i folketinget er så overrepræsenteret i delegationen i FN, så er det et udtryk for, at partierne her i folketinget ikke lægger nogen videre vægt på arbejdet i FN. Hvis jeg hørte rigtigt, og hvis hr. Wilhelm sagde det – han plejer nu ikke at bruge den linje – så er det en af de mest grove diskriminerende bemærkninger, jeg har hørt i denne sal i mange år.

(Kort bemærkning).

Wilhelm (VS):

Fru Mette Madsen hørte ganske rigtigt, men der er intet diskriminerende i det. Der er derimod en konstatering af, at det ikke kan være noget tilfælde, at disse partigrupper klart og tydeligt sætter et meget stort flertal af mænd ind alle vegne, hvor de bedømmer at det har nogen betydning, selv i politisk-økonomisk udvalg, som i de 5 år, jeg har siddet i det, overhovedet ikke har haft nogen betydning, men ét eneste sted, nemlig FN-de-